

Sygn. akt VIII U 1331/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 stycznia 2020 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	sędzia Teresa Kalinka
Protokolant	Ewa Grychtoł

po rozpoznaniu w dniu 28 stycznia 2020 r. w Gliwicach

sprawy M. M. (1) (M.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania M. M. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 26 kwietnia 2019 r. **nr** (...)

zmienia częściowo zaskarżoną decyzję w ten sposób, że podejmuje wypłatę emerytury przyznanej decyzją z dnia 5 stycznia 2015 roku poczynając od dnia 1 kwietnia 2016 roku i ustala jej wysokość od podstawy obliczenia niepomniejszonej o kwoty pobranej emerytury przysługującej na podstawie art. 46 w związku z art. 29 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

(-) sędzia Teresa Kalinka

Sygn. VIII U 1331/19

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 26 kwietnia 2019 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. wznowił postępowanie w sprawie emerytury przyznanej M. M. (1) (M.) decyzją z dnia 5 stycznia 2015 roku. Decyzją z tego samego dnia organ rentowy uchylił decyzję z dnia 5 stycznia 2015 roku i podjął wypłatę świadczenia od kwietnia 2019 roku

Ubezpieczona w odwołaniu domagała się zmiany decyzji poprzez nadpłatę zaniżonego świadczenia za 3 lata poprzedzające miesiąc, w którym została złożona skarga o wznowienie postępowania.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania stwierdzając, że roszczenie ubezpieczonej zostało zaspokojone > Na uzasadnienie swojego stanowiska przytoczył treść art. 129 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. (zwanej dalej ustawą emerytalną).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

M. M. (1) urodziła się (...). Od dnia 1 listopada 2008 roku pobiera emeryturę. W dniu 20 listopada 2014 roku złożyła wniosek o prawo do emerytury z tytułu osiągnięcia powszechnego wieku emerytalnego. Decyzją z dnia 5 stycznia 2015 roku organ uwzględnił wniosek i ustalił wysokość emerytury odejmując wartość pobranej do tego czasu emerytury .

W dniu 4 kwietnia 2019 roku ubezpieczona złożyła wniosek z o wznowienie postępowania i uchylenie decyzji o przyznaniu emerytury i jej obliczenie z uwzględnieniem art. 25 ust. 1b ustawy o emeryturach i rentach Funduszu Ubezpieczeń Społecznych . Organ rentowy wznowił postępowanie i zaskarżoną decyzją uchylił decyzję z dnia 5 stycznia 2015 roku , ustalił wysokość emerytury z uwzględnieniem treści wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 6 marca 2019 roku i podjął wypłatę świadczenia od 1 kwietnia 2019 roku .

Ubezpieczona zakwestionowała decyzję domagając się nadpłaty świadczenia za 3 lata wstecz od daty złożenia skargi o wznowienie postępowania, to jest od 1 kwietnia 2016 roku.

Sąd ustalił stan faktyczny na podstawie aktu organu rentowego Okoliczności powyższej sprawy są bezsporne.

Sąd zważył co następuje:

Organ rentowy na skutek skargi o wznowienie postępowania zakończonego prawomocną decyzją z dnia 5 stycznia 2015 roku wznowił postępowanie, uchylił decyzję , dokonał przeliczenia świadczenia uwzględniając treść wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 6 marca 2019 roku w sprawie P 20/16, . Trybunał Konstytucyjny stwierdził niezgodność art. 25 ust. 1b ustawy emerytalnej, w brzmieniu obowiązującym do 30 września 2017 roku, w zakresie w jakim dotyczy urodzonych w 1953 roku kobiet, które przed 1 stycznia 2013 roku nabyły prawo do emerytury na podstawie art. 46 tej ustawy, z art. 2 Konstytucji. Decyzję z dnia 26 kwietnia 2019 wydano na podstawie art. 145a. 149§ 1 k.p.a.

Spór w niniejszej sprawie sprowadza się do ustalenia od jakiej daty należało dokonać przeliczenia emerytury. Organ rentowy na potwierdzenie swojego stanowiska przytoczył treść art. 129 ust. 1 ustawy emerytalnej i z takim poglądem organu rentowego Sąd się zgodził, z tym, że dokonał odmiennej interpretacji przepisu.

Przepis ten stanowi, że świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu,...

Organ rentowy podejmując wypłatę emerytury uznał, że miesiącem, w którym złożono wniosek jest data złożenia skargi o wznowienie postępowania. Zdaniem Sądu, pogląd taki jest błędny. Skutkiem. wznowienia postępowania było uchylenie decyzji dnia 5 stycznia 2015 roku w części dotyczącej ustalenia jej wysokości. Tym samym organ rentowy dokonując ponownego obliczenia wysokości emerytury brał pod uwagę stan istniejący w dacie złożenia wniosku z dnia 20 listopada 2014 roku i przedmiotem rozpoznania organu rentowego nie była skarga o wznowienie, lecz ten wniosek. Decyzję z dnia 5 stycznia 2015 roku w części dotyczącej ustalenia wysokości emerytury należało uznać za niebyłą, a co za tym idzie przeliczenia należało dokonać na nowo , od początku tj. od pierwszego wniosku. Organ rentowy tak postąpił, ale uznał, że świadczenie należy wypłacić w wyższej wysokości od daty złożenia skargi o wznowienie. Data ta nie jest „ miesiącem, w którym złożono wniosek” w rozumieniu art. 129 ust. 1 ustawy emerytalnej. Miesiącem tym jest listopad 2014 roku.

Ani ustawa emerytalna, ani ustawa o systemie ubezpieczeń społecznym nie zawiera odmiennego unormowania w zakresie upływu terminu do żądania wyrównania szkody wynikłej wskutek wadliwego ustawodawstwa po wznowieniu postępowania. To przepisy k.p.a. regulują terminy wzruszenia prawomocnych decyzji i złożenia skargi o wznowienie. Nie ma zastosowania art. 133 ust. 1 pkt 2 ustawy , bowiem organ rentowy wydając decyzje z dnia 5 stycznia 2015 roku nie popełnił błędu.

Zdaniem Sądu podstawą wydania orzeczenia winien być art. 129 ust. 1 ustawy emerytalnej, z tym, że datą złożenia wniosku jest data wniosku o emeryturę , a nie data skargi o wznowienie.

Sąd jest związany żądaniem ubezpieczonej i nie może wystąpić poza granice odwołania. (art. 321 § 1 k.p.c.) . Skoro ubezpieczona domagała się przeliczenia i nadpłaty wyrównania emerytury od kwietnia 2016 roku Sąd uwzględnił jej żądanie w całości.

Zaskarżoną decyzję zmieniono na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c.

(-) sędzia Teresa Kalinka